

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319201241
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1319201241.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III, v spore žalobkyne: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom XXX XX W. XX, proti žalovanému: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom R. XXXX/XX, Y., o uložení povinnosti nevstupovať do bytu, kontaktovať a približovať sa, takto

rozhodol:

- I. Sud konanie zastavuje.
- II. Súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 27.02.2019 sa žalobkyňa domáhala, aby súd žalovanému zakázal (1) vstupovať do bytu, v ktorom žalobkyňa býva, (2) písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou kontaktovať žalobkyňu a (3) približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť 100 metrov.

2. Žalobkyňa v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedla, že žalovaný je jej partner a otec dvoch maloletých detí, a to X. Y. a C. Y.. So žalovaným sa zoznámila na Vianoce roku 2013, pričom prvú facku od žalovaného dostala už v priebehu Vianoc a Silvestra toho roku kvôli žiarlivosti žalovaného. V roku 2014 ju žalovaný v aute udrel tak, že až odpadla, pričom sa prebrala až u žalovaného doma, kedy ju sprchoval. Následne išli do nemocnice, avšak na ošetrovanie sa dlho čakalo, tak išli spať domov. Žalobkyňu ošetrili až na druhý deň, pričom uviedla, že spadla zo skútra. Neskôr ju však kamarátka prehovorila a podala na žalovaného trestné oznámenie, ktoré neskôr zo strachu stiahla. Po prepustení z nemocnice sa pred žalovaným schovávala, avšak napokon sa k nemu vrátila. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný bol viac krát súdne trestaný, avšak po udelení amnestií mu boli viaceré tresty zrušené. Uviedla, že má nariadený probačný dohľad. Konštatovala, že bitky a vyhrážky boli u žalovaného na dennom poriadku. Potom sa vždy ospravedlnil. Asi v roku 2015 sa žalovaný žalobkyni prvýkrát vyhrážal, že ak ho opustí, zabije žalobkyňu a celú jej rodinu a že jej nedá deti. Od tohto momentu s ním bola až do roku 2019. V roku 2015 jej pichol nožom do oblasti zadku. Raz jej zase rozbil hlavu železnými trubkami. K lekárovi nikdy nešla, pretože jej to žalovaný zakázal. Žalovaný hrával automaty a preto v domácnosti chýbali finančné prostriedky, na základe čoho si žalobkyňa brala pôžičky z nebankoviek. Uviedla, že odkedy je s ním vo vzťahu, nemôže kludne spať a žije v neustálom strachu. V roku 2010 bol žalovaný hospitalizovaný v Pezinku pre závislosť na pervitíne. Žalobkyňu upodozrieval, že nie je otcom ich detí. Správanie žalovaného vyvrcholilo dňa 01.02.2019, kedy po bežnej hádke so žalobkyňou rozbil sprchový kút a hodil ju o zem, priniesol kuchynský nôž a chcel žalobkyňu ním prepichnúť. Žalobkyni sa však podarilo uniknúť k susedom, odkiaľ bola privolaná policajná hliadka. Následne bol žalovaný vykázaný z obydlija a ešte v ten deň aj vzatý do väzby z dôvodu týrania blízkej a zverenej osoby. Tohto incidentu boli svedkami aj ich deti. Po vzatí do väzby ju žalovaný dva krát kontaktoval listom a chcel od nej peniaze. Jeho bratia žalobkyňu hľadali a zastrášovali a chceli, aby trestné oznámenie na žalovaného stiahla. Žalobkyňa uviedla, že telefón nevlastní.

3. Súd zo súdneho spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 11C 10/2019 zistil, že žalobkyňa sa v tomto konaní návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 11.02.2019 domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť nevstupovať do bytu, v ktorom býva. Zároveň žiadala, aby súd zakázal žalovanému ju písomne, telefonicky alebo elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať a žiadala tiež vydanie zákazu priblížiť sa na vzdialenosť 100 m. V rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj návrh uviedla, že žalovaný je jej partner, je otcom jej dvoch maloletých detí X. a C.. Prvú facu od neho dostala krátko po zoznámení v roku 2013, v roku 2014 ju v aute utrel tak, že odpadla. Pri ošetrení v nemocnici uviedla, že spadla zo skútra, pretože sa bála povedať pravdu, neskôr ju kamarátka prehovorila na podanie trestného oznámenia, ktoré zo strachu napokon stiahla. Po prepustení z nemocnice sa pred žalovaným schovávala, keď ho po určitej dobe stretla, uprosili ju, aby sa ku menu vrátila. Kľudné obdobie nikdy netrvalo dlho, bitky a vyhrážky boli na dennom poriadku, neskôr sa ospravedlnil a prosil, aby mu odpustila. V roku 2015 sa prvýkrát vyhrážal tak, že ak ho opustí, zabije ju, aj jej rodinu, vyhrážal sa, že jej nedá deti. Od tohto momentu s ním bola, bála sa ho opustiť, bála sa ísť na políciu. V roku 2015 ju pichol nožom do oblasti zadku, kde jej zostala aj jazva. Raz jej rozbil hlavu železnými trúbkami, ktoré mal vo svojej izbe. Lekárovi skoro nikdy nešla, pretože jej to žalovaný zakázal. Žalovaný hrával automaty, domácnosti chýbali finančné prostriedky, musela si zobrať pôžičky, zostala zadĺžená. Odkedy je s ním vo vzťahu, nemôže kľudne správať, žije v neustálom strachu. Žalovaný hovorí, že má v hlave čip a že ho sledujú, že má v hlave hlasy. Žalobkyňa má vedomosť, od matky žalovaného, že v roku 2010 bol hospitalizovaný v Pezinku, kvôli závislosti na pervitíne. Žalovaný ju napadol aj počas tehotenstva, mal obdobie kedy bol milý, ale keď ho niekto nahneval, vybil si to na nej. Upodozrieval ju, že nie je otcom maloletých detí, bol žiarlivý. Správanie žalovaného vyvrcholilo 01.02.2019, kedy po bežnej hádke žalovaný hodil žalobkyňu o sprchový kút, ktorý sa rozbil, potom priniesol kuchynský nôž a chcel ju s ním pichnúť. Podarilo sa jej uniknúť k susedom, odkiaľ privolala policajnú hliadku a s ich doprovodom si mohla pobaliť veci, aby mohli opustiť domácnosť. Žalovaný bol vykázaný z obydlija a v ten istý deň bol zadržaný do väzby, nakoľko podala trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby.

4. Súd o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol uznesením zo dňa 11.02.2019, právoplatným dňa 02.03.2019 tak, že nariadil (1) žalovanému, aby nevstupoval do bytu, kde býva žalobkyňa, (2) aby sa k žalobkyňi nepribližoval na vzdialenosť 100 metrov s výnimkou súdnych pojednávaní, pričom v časti požadovaného zákazu telefonátov, písomnej a elektronickej komunikácie, návrh ako nedôvodný zamietol. Zároveň súd uložil žalobkyňi povinnosť podať v lehote 30 dní žalobu proti žalovanému o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, v ktorom žalobkyňa býva.

5. Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

6. Prekážka rozhodnutej veci patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejedaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (R 15/2010). Podľa názoru Krajského súdu v Trnave (23Co 189/2019) predmet konania je tvorený žalobným návrhom spolu s jeho skutkovým odôvodnením, pričom žalobný návrh je tvorený pravdivým a úplným opísaním skutkového žalobného deja a petitom žaloby a preto prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná vtedy, ak obe konania vychádzajú jednak z rovnakého pravdivého a úplného opísania rozhodujúcich okolností skutkového žalobného deja a rovnakého petitu žaloby. Podľa Najvyššieho súdu SR (3Cdo 42/2008) prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi konania, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu v čase pôvodného rozhodnutia neboli.

7. To znamená, že predmet konania (= vec) je definovaný dvoma hlavnými zložkami, a to žalobným návrhom (petitom) a skutkovými tvrdeniami, ktoré žalobný návrh špecifikujú, odôvodňujú, prípadne v rámci procesnej obrany popierajú. Uvedený záver možno vyvodiť aj zo základných princípov civilného sporového konania, podľa ktorých výlučne strany sporu určujú predmet konania, a to postupom predpokladaným Civilným sporovým poriadkom, pričom pod tým postupom treba rozumieť najmä označenie skutkových tvrdení dôležitých pre rozhodnutie veci, čo sa realizuje podaním samotnej žaloby (v rámci ktorej musí byť označený aj žalobný návrh) a následným postupom podľa § 167 a nasl. C.s.p.

(t.j. vyjadrením žalovaného k žalobe, prípadne ďalším vyjadrením žalobcu ako aj žalovaného). To všetko vychádza z tzv. princípu formálnej pravdy, kedy súd z vlastného podnetu nezisťuje iné skutočnosti, než tie ktoré boli stranami sporu tvrdené a ani nevykonáva iné dôkazy, než tie, ktoré boli stranami sporu navrhnuté (neberúc do úvahy odklon od tohto princípu v rámci sporov s ochranou slabšej strany, prípadne ustanovenie § 185 ods. 2 a 3 C.s.p.).

8. V danom prípade mal súd za to, že vec právoplatne prejednaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C 10/2019 formou nariadenia neodkladného opatrenia bola po stránke žalobného petitu a skutkových tvrdení totožná s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 11C 16/2019. Na daný záver o totožnosti petitu a skutkových tvrdení nemá vplyv ani tá skutočnosť, že v predchádzajúcom konaní sa žalobkyňa požadovanej súdnej ochrany k tej istej veci domáhala formou neodkladného opatrenia a v tomto konaní formou žaloby, pretože bez ohľadu na formu poskytnutej súdnej ochrany, v predchádzajúcom konaní nariadením neodkladného opatrenia došlo k vyriešeniu veci - predmetu sporu medzi žalobkyňou a žalovaným, čím vec samotná (t.j. spor medzi stranami sporu) bola skončovaná nariadením neodkladného opatrenia. Je síce pravdou, že súd v predchádzajúcom konaní zároveň uložil žalobkyňi podať aj žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, v ktorom žalobkyňa býva, avšak takáto povinnosť súdu bola nadbytočná, resp. nesprávna, pretože takúto žalobu hmotné právo predpokladá len vo vzťahu medzi manželmi podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka za predpokladu, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (t.j. domu alebo bytu v ich bezpodielovom spoluvlastníctve), pričom v danom prípade medzi stranami sporu nebol vzťah manžela a manželky a tým pádom nemohlo dôjsť ani k úprave ich spoluvlastníckeho podielu k určitej nehnuteľnosti. Zároveň s tvrdením žalobkyne bolo zrejmé, že žiadne nehnuteľnosti ani nevlastnili. Na základe uvedeného mal súd za to, že súdom uložená povinnosť v konaní 11C 10/2019 podať žalobu u vylúčenie žalovaného z užívania bytu bola nevykonateľná a nesprávna.

9. Vzhľadom na uvedeného mal súd za to, že bola daná prekážka právoplatnej rozhodnutej veci podľa § 230 C.s.p., keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 11C 10/2019 súd právoplatne rozhodol o tej istej veci, ktorú mal súd prejednať a rozhodnúť aj v tomto konaní, na základe čoho musel súd toto súdne konanie zastaviť.

10. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom procesného zavinenia zastavenia konania uvedeného v § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadnej strane sporu tento nárok nepriznal, keďže podanie nedôvodnej žaloby žalobkyňou bolo zavinené nesprávne uloženou povinnosťou súdu, na základe čoho ani jedna zo strán sporu nezavinila zastavenie tohto konania, pričom súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že žiadnej strane sporu trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.